

185**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 23 marca 1938 r.

o uzupełnieniu wykazu miast, wymienionych w art. 364 ust. (3) prawa budowlanego.

Na podstawie art. 364 ust. (4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405) zarządzam co następuje:

§ 1. Wykaz miast, wymienionych w art. 364 ust. (3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczy-

pospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) uzupełnia się przez dodanie miasta Gdyni.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Stawoj Składkowski

186**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 19 marca 1938 r.

o podziałce, przepisanej dla planów pól górniczych.

Na podstawie art. 33 i 319 prawa górniczego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 85, poz. 654) zarządzam co następuje:

§ 1. Plan sytuacyjny pola górniczego, składany dla uzyskania nadania własności górniczej, powinien być sporządzony według wskazań wyższego urzędu górniczego w podziałce 1 : 5.000 lub 1 : 10.000.

§ 2. Plan, składany przy prośbie o zatwierdzenie scalenia pól górniczych (art. 58 prawa górniczego), powinien być również sporządzony w podziałce, wymienionej w § 1. Jeżeli jednak plan sytuacyjny nowego scalonego pola górniczego obejmuje większą ilość pól górniczych lub pola górnicze o większym obszarze, dozwala się złożyć zamiast planu, sporządzonego w podziałce 1 : 5.000 lub 1 : 10.000, plan sporządzony w podziałce wskazanej przez właściwy wyższy urząd górniczy.

§ 3. Plan, składany dla uzyskania zezwolenia na podział pola górniczego, powinien być wykonany w tej podziałce, w jakiej złożony był plan dzielonego pola górniczego przy jego nadaniu. To samo dotyczy wymiany części pól między graniczącymi z sobą polami górniczymi — z tym zastrzeżeniem, że jeżeli plany tych pól złożone były w różnych podziałkach, to ma zastosowanie przepis § 1.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 maja 1933 r. o podziałce, przepisanej dla planów pól górniczych (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 483).

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

187**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 21 marca 1938 r.

o wykonywaniu pomiarów i sporządzaniu planów pól górniczych.

Na podstawie art. 167 ust. (1) prawa górniczego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 85, poz. 654) zarządzam co następuje:

§ 1. Pomiary pól górniczych powinny być wykonywane zgodnie z instrukcją Ministra Przemysłu i Handlu, ogłaszaną w Monitorze Polskim.

§ 2. Przy sporządzaniu planów pól górniczych, o których mowa w art. 33, 58 i 62 prawa

górnicy, mierniczy górniczy powinni stosować przepisy rozporządzenia niniejszego.

Plan sytuacyjny pola górniczego powinien być sporządzony na podstawie pomiarów, przeprowadzonych w myśl § 1 rozporządzenia niniejszego.

§ 3. Na terenach, na których istnieją mapy katastralne, można przy sporządzaniu planów sytuacyjnych pól górniczych oprzeć się na danych tych map.

§ 4. Jeżeli plan pola górniczego, sporządzony w podziale, przepisanej rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 marca 1938 r. o podziale, przepisanej dla planów pól górniczych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 186) nie uwzględni w dostatecznej mierze pewnych szczegółów sytuacji, to obok planu sytuacyjnego należy, na żądanie właściwego Wyższego Urzędu Górniczego, dla tych szczegółów sporządzić rysunek dodatkowy w większej podziale.

§ 5. Na planie sytuacyjnym pola górniczego powinny być oznaczone punkty załamania linii granicznych pola górniczego oraz punkt odkrycia minerału z podaniem ich płaskich prostokątnych spólrzędnych.

§ 6. Jeżeli linia graniczna pola górniczego często się załamuje, np. gdy przebiega wzdłuż koryta rzeki, granic wsi, osad, gmin, powiatów itp., wówczas należy podać spólrzędne wierzchołków kątów wieloboku pomocniczego, utworzonego wzdłuż granicy pola, a wszystkie punkty załamania linii granicznej, odcięte do boków wieloboku, należy wyznaczyć długościami rzędnych i odciętych.

§ 7. Obliczenie powierzchni pola górniczego powinno być uskutecznione przy pomocy spólrzędnych.

§ 8. Na planie sytuacyjnym oznacza się punkt odkrycia kółeczkiem podwójnym czernym o średnicy 3 mm z wykazaniem obok najmniejszej i największej odległości od granic pola.

§ 9. Wysokość punktu odkrycia powinna być podana na planie sytuacyjnym w stosunku do urzędowo ustalonego poziomu zera. Wysokość tę można ustalić na podstawie wojskowej mapy topograficznej.

§ 10. Na planie sytuacyjnym należy przedstawić widoczne obiekty na powierzchni, które służyły dla orientacji przy ustaleniu położenia punktu odkrycia minerału. Dane te powinny odpowiadać odnośnym danym zgłoszenia o odkryciu i danym protokołu urzędowego badania odkrycia.

§ 11. Granicę pola górniczego oraz pól sąsiednich należy oznaczyć na planie następują-

cymi kolorami: granicę pól, nadawanych na węgiel kamienny — karminowym, na rudy cynku — żółtym, na rudy żelaza — zielonym, na rudy ołowiu — niebieskim i na inne minerały — brązowym.

§ 12. Na planie pola górniczego należy nadto:

a) umieścić napis tytułowy o treści następującej:

„Plan pola górniczego
(nazwa), nadanego na (nazwa
minerału) w (nazwa miejscowości, gminy, powiatu i województwa).

Powierzchnia pola górniczego
. (liczba) m²”;

b) umieścić nazwy miejscowości, wsi itp., wykonane czarnym tuszem, oraz nazwy sąsiednich pól górniczych w kolorach, wskazanych w § 11;

c) oznaczyć punkty załamania granic pola górniczego literami wielkimi lub liczbami rzymskimi, a linie granic kierunkami (północnymi kątami) oraz długościami, np. w sposób następujący: $\frac{272^0}{125 \text{ m}}$;

d) oznaczyć południk oraz podać podziałkę i tablicę spólrzędnych punktów granicznych.

Plan pola górniczego powinien być podpisany przez jego wykonawcę (mierniczego górniczego lub upoważnionego do tego mierniczego przysięgłego) i przez osobę ubiegającą się o nadanie pola górniczego.

§ 13. Dla pól górniczych, do których mają zastosowanie przepisy art. 296 prawa górniczego, należy oznaczyć na planie granicę gruntów poszczególnych właścicieli oraz sporządzić rejestr pomiarowy według następujących zasad:

Tytuł rejestru pomiarowego powinien brzmieć:

„Rejestr pomiarowy pola górniczego
. (nazwa), nadanego na
(nazwa minerału) w (nazwa
miejscowości, gminy, powiatu i województwa).

Powierzchnia pola górniczego
. (liczba) m²”.

Rejestr powinien być sporządzony według następującego schematu:

Nr Nr działek gruntu		Nazwisko i imię właściciela gruntu	Obszar działki		Nr Nr innych działek gruntu, które wg planu pola górniczego posiada jeszcze właściciel gruntu	U w a g i
porządkowy wg planu pola górniczego	wg tabeli katastralnej lub likwidacyjnej		ha	m ²		

Rejestr pomiarowy sporządza się w kolejności numerów działek z podaniem numerów tabeli katastralnej lub likwidacyjnej, nazwisk i imion właścicieli działek (jeżeli jest ich kilku, należy podać nazwiska i imiona wszystkich), obszaru gruntów (przy własności wspólnej należy podać powierzchnię działek bez dzielenia na poszczególnych właścicieli). Dla orientacji należy podać w przedostatniej rubryce numery innych działek, które oprócz wskazanej posiada jeszcze właściciel działki w granicach danego pola górniczego.

§ 14. Plan pola górniczego powinien być przedstawiony Wyższemu Urzędowi Górniczemu w 4 egzemplarzach. Do planów pól górniczych należy dołączyć cały obliczeniowy operat pomiarowy w jednym egzemplarzu.

§ 15. Plan scalenia pól górniczych należy sporządzać również według przepisów rozporządzenia niniejszego.

§ 16. Plan sytuacyjny podziału pola górniczego na samoistne pola i plan wymiany części pól górniczych należy sporządzać według przepisów rozporządzenia niniejszego. Długość linii podziału pola i ich kierunek należy wykazać na planie. Linie podziału należy ustalić w stosunku do dotychczasowych granic całego pola z pomocą liczbowego określenia.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 maja 1933 r. o sporządzaniu planów pól górniczych (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 484).

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

188

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH ORAZ SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 marca 1938 r.

o zniesieniu niektórych powiatowych urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Na podstawie art. 3 ust. (2) oraz art. 35 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o urzędach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 5, poz. 60) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się powiatowe urzędy rozjemcze do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich:

- w Chrzanowie w województwie krakowskim,
- w Rawie Ruskiej w województwie lwowskim,
- w Słonimie i Wołożynie w województwie nowogródzkim,
- w Drohiczyńce i Kosowie w województwie poleskim,
- w Kartuzach, Tczewie, Toruniu i Tucholi w województwie pomorskim,
- w Radziechowie i Zborowie w województwie tarnopolskim,
- w Braślawiu, Oszmianie i Wilejce w województwie wileńskim.

§ 2. Rozszerza się właściwość powiatowych urzędów rozjemczych:

- w Krakowie na obszar powiatu chrzanowskiego,
- w Żółkwi na obszar powiatu rawskiego,
- w Baranowiczach na obszar powiatu słonimskiego,
- w Lidzie na obszar powiatu wołyńskiego,
- w Wejherowie na obszar powiatu kartuskiego,

- w Starogardzie na obszar powiatu tczewskiego,
- w Chełmnie na obszar powiatu toruńskiego,
- w Chojnicach na obszar powiatu tucholskiego,
- w Pińsku na obszar powiatu drohicckiego,
- w Prużanie na obszar powiatu kosowskiego,
- w Złoczowie na obszar powiatu radziechowskiego i zborowskiego,
- w Świecianach na obszar powiatu braślawskiego,
- w Wilnie na obszar powiatu oszmiańskiego,
- w Mołodecznie na obszar powiatu wilejskiego.

§ 3. Sprawy wniesione do powiatowych urzędów rozjemczych wymienionych w § 1, które do dnia 1 kwietnia 1938 r. nie zostaną przez te urzędy załatwione ostatecznie, winny być z urzędu przekazane powiatowym urzędom rozjemczym, których właściwość ustala przepis § 2; urzędom tym będą również przekazane wszelkie akta i księgi zniesionych powiatowych urzędów rozjemczych.

Od spraw przekazanych nie pobiera się opłat, jeżeli opłaty zostały uiszczony w powiatowym urzędzie rozjemczym, do którego sprawa została wniesiona.

§ 4. Powiatowe związki samorządowe powiatów, w których urzędy rozjemcze zostały zniesione, przekażą odpowiednio powiatowym związkom samorządowym, w siedzibach których działają urzędy rozjemcze przejmujące